

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/51/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201291
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201291.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a sudkýň JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: A.L.K. Humenné, spol. s r.o., so sídlom Štefánikova č. 22, 066 01 Humenné, IČO: 36 471 046, zast. advokátom JUDr. Ján Spišák, sídlom Idanská 17, P.O.BOX 67, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, sídlom Dobrovičova č. 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 27929/2011, 2170/2011 - 560 zo dňa 12.05.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/134/11-130 zo dňa 30. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/134/11-130 zo dňa 30. apríla 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/482/194/2008 zo dňa 30.03.2009, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol o zamietnutí jednotnej žiadosti žalobcu na rok 2007 v časti na vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti žalobcovi v súlade s článkom 16 ods. 4 nariadenia Komisie ES č. 1975/2006 zo dňa 07.12.2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania Rady ES č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka a čl. 138 ods. 1 nariadenia komisie ES č. 1973/2004 zo dňa 29.10.2004 ustanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady ES č. 1782/2003.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo

zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalobca namietal nedodržanie ustanovení § 3, 32 a 33 správneho poriadku. Krajský súd dospel k záveru, že správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav a neporušil ustanovenia správneho poriadku a ani procesný postup uvedený v Hlave III. Nariadenia ES 796/2009. Krajský súd má za to, že žalovaný posúdil konanie Platobnej agentúry, ako aj rozhodujúce podklady pre vydanie rozhodnutia a pri rozhodovaní zohľadnil a preskúmal vykonané administratívne kontroly z 13.06.2007, 22.08.2007 a kontrolu na mieste z 13.11.2007. Žalovaný posúdil aj prílohu správy z kontroly na mieste dňa 16.11.2007, ktorú tvorí list žiadateľa, stanovisko k rozdielom vo výmerách z 15.07.2007. V tomto liste uviedol, že nemá nájomnú zmluvu na sporné kultúrne diely, nakoľko Slovenský pozemkový fond uzatvoril nájomnú zmluvu s iným subjektom. Platobná agentúra preskúmala žalobcom predložené doklady ako aj oprávnenie užívať sporné kultúrne diely a mala za preukázané, že tieto nemôžu žiadnym spôsobom nahrádzať zistenia vykonaných kontrol v súlade s nariadením ES č. 796/2004. Žalobcom predložené doklady nepreukázali, že v roku 2007 obhospodaroval kultúrny diel vo výmere v akej ho deklaruje v žiadosti. Stav obhospodárenia kultúrnych dielov Čabalovce 4701/1, Čabalovce 4804/1, Čabalovce 5803/1 a Čabalovce 5901/1 bol zistený vykonanými kontrolami. Námietku žalobcu, že nemal možnosť sa oboznámiť s výsledkami administratívnych kontrol považoval krajský súd za neopodstatnenú, nakoľko žalobca obdržal výsledky administratívnych kontrol listom zo dňa 13.08.2007 a mal možnosť sa k nim vyjadriť. Správu z kontroly na mieste zo dňa 15.11.2007 zástupca žalobcu podpísal, to znamená, že bol s ňou oboznámený.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. V dôvodoch namietal, že konaním došlo k odňatiu účastníkovi konať pred súdom, ďalej že súd nesprávne právne vec posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa názoru žalobcu, bolo v konaní pred súdom prvého stupňa potrebné vykonať dokazovanie aj pokiaľ išlo o spôsob vedenia dokazovania v správnom konaní a vykonanie tohto dôkazu bolo nevyhnutné na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Žalobca cituje článok 141 ods. 1 Ústavy SR a odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 47/05. Žalobca ďalej uviedol, že ešte podaním zo dňa 24.01.2013 navrhol s poukazom na § 15 ods. 2 O.s.p. podľa § 14 ods. 1 O.s.p. vylúčenie sudcov krajského súdu JUDr. Dáši Filovej a JUDr. Viere Šebestovej a to pre ich pomer k prejednávanej veci, čomu krajský súd nevyhovel. Súd prvého stupňa rozhodol potom, čo Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp.zn. 4S/157/2009-64 zo dňa 11.02.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2011 zrušil podľa § 250j ods. 3 O.s.p. predchádzajúce rozhodnutie žalovaného a vrátil vec na ďalšie konanie. V predmetnej veci je rozhodnutie žalovaného založené na osvojení si nesprávnych skutkových zistení a nesprávnych právnych záverov správneho orgánu súdu prvého stupňa, ktoré je v poradi už tretím nesprávnym rozhodnutím. Žalobca sa opätovne nestotožnil s nesprávnym skutkovým zistením, že u žalobcu došlo k tzv. naddeklarácii a že na základe výsledkov kontrol KK1, KK2 a KNM bola žalobcovi stanovená výmera na LFA na skupinu H3v 189,84 ha, čo v porovnaní s deklarovanou výmerou 256.05 ha má predstavovať nadmernú deklaráciu 66,21 ha, teda údajne navyše o 34,88%, pričom podpora pred krátením predstavovala sumu 23 158,15 €. V správnom konaní, ako aj pred súdom žalobca doložil svoj právny vzťah k pozemkom, ktoré obhospodaroval aj v roku 2007, s čím sa krajský súd nevysporiadal vôbec, čím je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Prvostupňový správny orgán sa nevysporiadal ani s právnym názorom žalovaného a bez toho, aby zistil skutočný stav veci, rozhodol len na základe listinných dôkazov poukazujúc na rozhodnutie v inej veci na dotačný titul SAPD, pretože sa podľa názoru správneho orgánu prvého stupňa má jednať o tie isté diely. Podľa názoru žalobcu však nejde o ten istý titul, ani tie isté výmery. Poukázal na ustanovenia § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku a § 32 ods. 1, 3 a § 33 ods. 1 a 2 správneho poriadku. Žalobca má za to, že nebol správny ani právny záver žalovaného ohľadom preukázania právneho vzťahu žalobcu k sporným pozemkom, z ktorého vo svojom rozhodnutí nesprávne dôvodil, že žalobca ním deklarované výmery neobhospodaroval a predložené listinné dôkazy záznamy jász traktorov nevzal do úvahy a nevykonával žalobcom navrhnuté dôkazy. Žalobca nedostatočne vyplnený a ním v skutočnosti neobdržaný zápis z kontroly KNM, vyhotovovaný podľa zistení žalobcu

údajne 14.11.2007 v reštaurácii Karpatia v Humennom, rozporoval svojim listom zo dňa 15.11.2007, ktorý predložil v konaní súdu. Žalobca sa kontroly osobne nezúčastnil, krajský súd sa s tým v rozhodnutí nevysporiadal. Žalobca poukazoval na nedobrý zdravotný stav konateľa žalobcu, ktorý sa osobne nemohol oboznámiť so spisovým materiálom a žiadal správny orgán o doručenie kópií listín, žiadal predĺžiť lehotu na rozhodnutie. Tomuto správny orgán vôbec nevyhovel a nevyhovel ani opakovanej žiadosti žalobcu z 27.05.2009 o predloženie listín zo spisu, s ktorými sa žalobca nemohol v stanovenej lehote oboznámiť. Správny orgán prvého stupňa nevykonával riadne krížovú kontrolu a nevykonával ani kontrolu na mieste.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Nepovažuje rozsudok za zmätočný. Žalovaný uvádza, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo zo skutkového stavu a právneho stavu v čase vydania. V konaní žalovaný preskúmal administratívne kontroly z 13.06.2007 a 22.08.2007, ako aj kontrolu na mieste z 13.11.2007 a iné skutočnosti, ktoré boli obsahom spisu. Je zrejmé, že žalobca uviedol, že nemá nájomnú zmluvu na sporné kultúrne diely, nakoľko Slovenský pozemkový fond uzavrel nájomnú zmluvu s iným subjektom. Žalovaný v konaní overil, že platobná agentúra v plnom rozsahu preskúmala žalobcom predložené doklady (záznamy jazd traktorov). Žalobcom predložené doklady nepreukazujú, že obhospodaroval v roku 2007 sporné kultúrne diely vo výmere, v akej ich deklaroval, stav obhospodárenia bol spoľahlivo zistený. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3S/86/2008-37 z 08.12.2009, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Sžo/83/2010 z 15.03.2011, ktorým práve vo vzťahu k žiadosti za rok 2007 pri dodatočnom titule SAPS zamietol žalobu voči rozhodnutiu platobnej agentúry č. 500/1681/14457/2007 z 29.11.2007. Upozornil na fakt, že výmery kultúrnych dielov pred dodatočný titul SAPS a LFA sú rovnaké. Zamietnutie žiadosti na dodatočný titul LFA v sume 23 158,14 € je v súlade s obsahovým znením čl. 16 ods. 3 a čl. 16 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1975/2006, kedy v prípade, že je rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou v zmysle nariadenia ES č. 796/2004 vyšší ako 30% stanovenej plochy, nemôže byť na daný rok poskytnutá žiadna pomoc. Pri deklarovanej ploche žiadateľa 256,05 ha, naddeklarácii 66,21 ha a stanovenej ploche žiadateľa 189,84 ha tvorí percentuálny rozdiel 34,88%. Výpočet: $66,21/189,84 \cdot 100 = 34,88$. Pokiaľ ide o údajné neobdržanie správy z kontroly na mieste, platobná agentúra zabezpečila odovzdanie správy z kontroly na mieste z 15.11.2007 do rúk žalobcu. Podľa vyhotovenej správy z kontroly na mieste, konateľ žalobcu figuruje v časti „osoby poskytujúce informácie za žiadateľa“. Táto správa je aj žalobcom podpísaná.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasť tvorí administratívny spis zistil, že žalobca podal dňa 14.05.2007 na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Michalovciach Jednotnú žiadosť na rok 2007, v ktorej požiadal o poskytnutie príspevku pre jednotnú platbu na plochu (ďalej len „SAPS“) na výmeru 256,05 ha, o poskytnutie podpory formou Podpory plodín na ornej pôde na výmeru (ďalej len „POP“) 3,20 ha a vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti (ďalej len „LFA“) v k.ú. B., R., E. a W. na výmeru 256,05 ha.

Pôdohospodárska platobná agentúra Bratislava rozhodnutím č. 500/482/194/2008 zo dňa 30.03.2009 rozhodla o zamietnutí jednotnej žiadosti žalobcu na rok 2007 v súlade s čl. 16 ods. 4 nariadenia Komisie ES číslo 1975/2006 z 07.12.2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania Rady ES č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka a čl. 138 ods. 1 nariadenia Komisie ES č. 1973/2004 zo dňa 29.10.2004 ustanovujúce

podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady ES č. 1782/2003 o schémach podpory.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§244 ods. 1 O.s.p.).

Súdny proces treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vyplýva z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, resp. článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací k dôvodom uvedeným v rozsudku krajského súdu na doplnenie dodáva.

Zákon č. 274/2006 Z.z. o podpore v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v ustanovení § 1 upravuje pôsobnosť Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a pôsobnosť Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „platobná agentúra“) pri poskytovaní

- a) finančných prostriedkov na rozvojové programy poľnohospodárstva a vidieka podľa podmienok ustanovených vo viacročnej finančnej dohode z programu SAPARD,
- b) dotácií v poľnohospodárstve, potravinárstve a lesnom hospodárstve z prostriedkov štátneho rozpočtu; podmienky poskytovania dotácií upravuje osobitný predpis,
- c) podpory pre pôdohospodárstvo, rozvoj vidieka a rybné hospodárstvo.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka, platobná agentúra
- rozhoduje o poskytovaní podpory podľa osobitného predpisu a o poskytovaní zálohovej platby.

Na účely tohto zákona (zák.č. 543/2007 Z.z.) sa rozumie

- c) pôdnym blokom základná jednotka evidencie pôdy, ktorá predstavuje súvislú plochu obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy,
- d) dielom pôdneho bloku súvislá plocha obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy príslušného druhu pozemku v pôdnom bloku.

Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 81/2007 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou jednotnej platby na plochu,
- jednotná platba na plochu sa poskytne na výmeru obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy vedenej v evidencii pôdných blokov a dielov pôdných blokov.

Žiadosť o jednotnú platbu na plochu môže podať osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území SR a obhospodaruje poľnohospodársku pôdu podľa odseku 1 (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Suma jednotnej platby na plochu sa upraví podľa osobitných predpisov, ak

- na základe vykonaných kontrol sa zistia rozdiely medzi skutočnou výmerou poľnohospodárskej pôdy, ktorú obhospodaruje žiadateľ a výmerou, ktorú uviedol v žiadosti (§ 2 ods. 5 písm. b/).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného najvyšší súd zistil, že Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodujúca o žiadosti žalobcu zo dňa 14.05.2007 po krížových kontrolách zistila nezrovnalosti vo výmere deklarovanej v žiadosti žalobcu. Keďže na jej oznámenie ohľadne nezrovnalosti reagoval žalobca potvrdením výmery, uskutočnilo sa konanie na mieste, kde bolo zistené, že rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou v zmysle nariadenia (ES) č. 796/2004 je vyšší ako 30% stanovenej plochy.

Pretože kontrolná skupina nemohla určiť užívateľa, vychádzala z ustanovenia článku 138 nariadenia Komisie (ES) 1973/2004, podľa ktorého:

„S výnimkou prípadov vyššej moci alebo výnimočných okolností, ako sú uvedené v článku 72 nariadenia (ES) č. 796/2004, ak je administratívnou kontrolou na mieste zistené, že rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou v zmysle bodu (22) článku 2 nariadenia (ES) č. 796/2004 je viac ako 3% ale menej ako 30% stanovenej plochy, je suma poskytnutá na základe schémy SAPS znížená na daný rok o dvojnásobok zisteného rozdielu. Ak je rozdiel vyšší ako 30% stanovenej plochy, nemôže byť na daný rok poskytnutá žiadna pomoc.“

Žalovaný nielen na základe listinných dôkazov ale aj výsledkov doplneného konania kontrolou na mieste, vyjadrenia sporných strán a z listu žalobcu (15.11.2007) uzavrel, že z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery nemohla byť žalobcovi poskytnutá podpora na jednotnú platbu na plochu.

V súlade so závermi súdu prvého stupňa i odvolací súd mal z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol správnymi orgánmi náležite zistený a správne právne posúdený. Keďže žalobca v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o námietku žalobcu v odvolaní, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie bolo Krajským súdom v Bratislave v konaní pod sp. zn. 4S/157/2009 už raz zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, najvyšší súd zdôrazňuje, že sa tak stalo výlučne podľa § 250j ods. 3 O.s.p. a to pre nedostatočný administratívny spis žalovaného. Vecne sa teda krajský súd uvedenou vecou nezaoberal.

Žalobca v odvolaní namietal aj zaujatosť senátu z dôvodu, že tento istý senát už raz konal v obdobnej veci týkajúcej sa žalobcu v konaní, sp. zn. 3S/86/2008 a žalobu zamietol. Žalobca z tohto dôvodu má za to, že sudkyne JUDr. Dáša Filová a JUDr. Viera Šebestová sú zaujaté vo veci nestranne rozhodnúť, pre ich pomer k veci. K tomuto najvyšší súd uvádza, že dôvodom na vylúčenie sudcu nemôže byť jeho rozhodovacia činnosť v obdobnej, alebo akejkoľvek veci. Z tohto dôvodu vyhodnotil najvyšší súd túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

Záverom najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci týkajúcej sa žalobcu, sp.zn. 3 Sžo/83/2010 zo dňa 15.03.2011.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok *n i e j* e prípustný.